

מ"ת 61995/07/22 - מדינת ישראל נגד תיסיר גדייפי (עציר) - נוכח

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 61995-07-22 מדינת ישראל נ' גדייפי

תיק חיצוני: 329636/2002

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

מדינת ישראל המבקשת

על ידי עו"ד אריאל סטרול

נגד

המשיב

תיסיר גדייפי (עציר) - נוכח

על ידי עו"ד נדב ג'יאן (בשם עו"ד אורי בן נתן)

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים בעקבות הגשת כתב אישום בעבירות של גידול, ייצור והכנה של סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1972; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין; והסתייעות ברכב לעבור עבירה, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. על פי כתב האישום קשר המשיב קשר לעשות פשע עם אחר שזהותו אינה ידועה למבקשת ולגדל עימו סמים מסוכנים מסוג קנבוס בצוותא חדא. מדובר בגידול 1,870 שתילים במשקל כולל של 3.22 ק"ג ללא רישיון באמצעות חממה.

על פי כתב האישום הגיע המשיב לחווה עם האדם הנוסף כשהם נוהגים בשני רכבים מסוג 'שברולט סוונה'. עליהם התקינו מכלי מים מחוברים למשאבה, ולה חיברו צינור כיבוי אש. את המשאבה חיברו לגנרטור ואת צינור האש חברו למערכת השקיה.

בעת פעולת משטרה עם פקחי רשות הטבע והגנים הבחינו השוטרים בשניים, צעקו לעברם "משטרה תעצרו", המשיב והאדם הנוסף החלו להימלט, וכעבור זמן קצר נתפס המשיב.

הכלל הוא שיש לקיים דיון בקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ולאחר מכן לבחון חלופות הולמות (ראו עמ"ת 54482-02-18 **מדינת ישראל נ' סולימן זדה**, 25.2.18).

הראיות לכאורה

אין מחלוקת ממשית בין הצדדים כי קיימות ראיות לכאורה לעניין סיוע לגידול שתילי הקנבוס (פרוטוקול עמ' 3, ש' 4; עמ' 4, ש' 18-19), שכן על פי דברי המשיב הוא התבקש על ידי האדם האחר, שאותו לא הכיר, להשקות את שתילי הקנבוס תמורת 1,500 ₪. אין מחלוקת כי המשיב יודע במה מדובר.

המחלוקת המהותית והעיקרית היא בשאלה אם המשיב קשר קשר לפשע ואם השניים גידלו בצוותא חדא את שתילי הקנבים.

נוסף לכך אין גם מחלוקת עובדתית כי המשיב נתפס עת ניסה להימלט מהשוטרים. שותפו הצליח להימלט מן הדין.

השאלה שלפנינו, בשלב זה, היא אם קיימות הראיות גולמיות אשר קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות המבססות את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר. דומה כי התשובה על שאלה זו חיובית:

א. במזכר מיום 27.7.22 מציין החוקר סמדה' כי דגם שלוש תמונות של השתילים מהטלפון של המשיב מתאריכים שונים: 19.6.22, 21.6.22 ו-28.6.22. הקשר בין המשיב למכשיר הסלולרי שלו וקיומם של תאריכים שונים מעיד על ההפך מעניין מקרי של המשיב כנשכר בפועל לפעולה טכנית של השקיה חד-פעמית.

ב. שני הרכבים הגיעו יחד ופעלו פעולה משותפת. שני הרכבים ללא לוחיות זיהוי. שני הרכבים "הורדו מהכביש". אחד מהרכבים שייך למשפחת המשיב. הנתפס, המשיב, אינו מסגיר את שותפו. פעולה בחצות לילה שקדם לה שכנוע אינה יכולה לעלות בקנה אחד עם גרסה שכזו.

ג. לדברי המשיב בחקירה מיום 15.7.22 אינו יודע דבר על הרכב ואינו יודע מי הבחור שהיה עימו: "אמר לי לקחת כסף אותו לילה וזהו". דהיינו עניין מקרי חד-פעמי.

ד. מבחני המהימנות של המשיב אינם לשלב זה. למשיב אח בוגר ושני אחים קטנים. בחקירת האח הבוגר של המשיב, בן 17, הבהיר בשורה 48-51 לאמרתו מיום 20.7.22 כך: למשיב טלפון סלולרי משלו, איפון 12 שרק הוא משתמש בו (ש' 57), והמשפחה אינם מבקשים ממנו (ש' 71). רק כשנשאל אם קיימת אפשרות שאנשים אחרים משתמשים בטלפון ענה: "לא יודע".

ה. אימו של המשיב הבהירה בשורה 39 בחקירתה מיום 20.7.22 שהיא יודעת שאף אחד אינו משתמש בטלפון שלו.

ו. אימו של המשיב זיהתה בשיחות שבטלפון הסלולרי את קולו של המשיב (ש' 67 בחקירתה).

ז. בהתכתבויות העולות מהטלפון הסלולרי של המשיב - כשדרכם של צעירים להיצמד לטלפון הסלולרי שלהם ולא לעוזבו למשך שבועיים וחוזר חלילה - יש התאמה לפריטים, לצידוד ולפעילות מושא כתב האישום.

למשל: ב-28.6.22 יש תמונה של חממה. ב-30.6.22 נשאלת השאלה "מתי שותלים?". ב-2.7.22 נאמר: "אני צריך גנרטור". ב-5.7.22: "אנחנו צריכים לנסוע לדהרייה להביא צנרת, יש לך ברכב צינורות, יש לי 4 צינורות". ב-7.7.22: איזה מיכל 12, איזה של אתמול, יש שם צינור 50? [...] רק תכין את המגרפה". ב-8.7.22: "הלילה שנינו רק הובלות של מים. 4 הובלות. צריכים למלאות את המיכל". ב-2.7.22: "איזה רכב מאחוריך", תמונה של צנרת שמחוברת לסוג של חממה, ארבע תמונות של שני מכלי מים והמלל: "לשתול את המקום שלך... השתילים חלשים..." ב-20.6.22 מופיע המלל: "הזרעים. כמה שתילים גדלו? בסביבות 50 לא טוב והשאר גדל טוב". ולסיום, ב-28.6.22 מופיע המלל: "אני רוצה לנסוע דרומה לבדוק את המקום שלי".

ח. בחקירתו של המשיב מיום 15.7.22 ענה על שאלות לעניין הנסיעה עם החבר בלילה בשני הטנדרים לשם הובלת המים למכלים בשטח ההשקיה: "**מצטער**" (ש' 41). על השאלה המקשרת ישירות את המשיב לשתיים ענה (ש' 45): "פעם אחרונה". את הטלפון מסוג אייפון בעל המסך הסדוק זיהה כשלו (ש' 36). משם הוצאו התכתובות.

ט. נסיעה אחרי אדם לא-מוכר ועבודות השקיה באמצע הלילה הן גרסה שהסתברותה תיבחן ואמינותה תיבדק בחקירות הנגדיות בשלב התיק העיקרי (ש' 56-57 לחקירת המשיב מיום 16.7.22), אולם בשלב זה של הראיות לכאורה קיים קושי בשכל הישר לקבלה.

י. גם תמונות הרכב שבו נסע "פעם ראשונה" עולות מהטלפון הסלולרי בתאריכים שונים. המשיב מבין לכאורה כי הטלפון מסגיר אותו ומפריך את גרסתו, ולפיכך הוא מרחיק עצמו מהשימוש הבלעדי הכרוך בדיעת הקוד וטוען לפרסומו של קוד זה. כך באמרתו מיום 19.7.22. המשיב טען שאימו ואחיו יודעים את הקוד. אך לשאלה אם שיקרו ענה "לא יודע". מהימנותו תיבחן בבית המשפט בהליך העיקרי. כשנשאל מי יודע את הקוד ענה "כולם" (ש' 19) ואף פירט: "אחים שלי הקטנים". אחר כך הוסיף את אימו. לכן לפי גרסתו לא ראה את הטלפון שבוע-שבועיים.

יא. משפחתו של המשיב סבורה כי הוא עובד בלילות בתחנת דלק, אך המשיב הסביר כי כבר הפסיק לעבוד שם ואינו זוכר בדיוק מתי (ש' 43-45). המשיב קשר את עצמו להשקיה אך צמצם את תפקידו ואת היקף הפעילות לפעם אחת ויחידה. צירוף של הודאתו בסיוע עם תכתובות וההרחקה שהוא מרחיק עצמו מהטלפון שלו עד כדי אבסורד אינו פועל לטובתו במישור הראייתי. ראו בעניין זה בש"פ 6910/13 **מדינת ישראל נ' קבלאן**.

יב. אומנם אין אינדיקציה ממעבדת הקול לקולו של המשיב, אך אימו מזהה את קולו ואת תוכן ההתכתבויות בהקשר לתכנים העולים בקנה אחד עם מעורבות גדולה יותר בחקלאות הסמים ובפתרונות ההשקיה, ואלו מעמידים את רף הראיות לכאורה לעבירת גידול הסמים. יובהר כי אין באמור כדי לקבוע מסמרות לסופו של התיק העיקרי, ולטענת הסנגור יש מקום בחקירה ובדרישה בהליך החקירה הנגדית, אולם בשלב זה שאינו בודק מהימנות קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב, והוא גידול שתילי הסם בצוותא

חדא. בשלב זה די בראיות המסבכות את המשיב בהיעדר תרחיש חלופי מזכה סביר.

לנוכח האמור קיימות ראיות לכאורה הן לגידול שתילי הקנבוס הן לשאר העבירות יחד עם אחר, כשאין מדובר באירוע מקרי חד-פעמי של היגררות קלה, פוחזת, כגרסת המשיב.

עילות מעצר

מדובר בגידול סמים ושאר העבירות, ולשיטת הסנגור - בסיוע לגידול סמים, ובכך קמה עילת מעצר של מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(ג)(ד). במקרה זה אין חולק כי מדובר ביותר מהמינימום הנדרש בסעיף כדי העמדת חזקת המסוכנות הסטטוטורית. המסוכנות עולה הן מהמיוחס למשיב הן מהיות התופעה נגע שרשויות האכיפה מבקשות למגרו.

חלופת מעצר

לעניין חלופות המעצר - מצד אחד מדובר מסוכנות סטטוטורית אולם מנגד המדובר בצעיר נעדר עבר פלילי כבן 19. משקל השתילים נמוך יחסית - כ-2-3 ק"ג שתילי קנביס.

שקלתי מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כדי למנוע את הסיכון ממנו ומאחרים המקימים חוות שתילי סמים כפטריות אחר הגשם בשטחי המדבר והנגב כמקור עסקי המשמש אחד ממקורות הסמים לאזורי הארץ כולה.

גידול שתילי קנבוס בלב מדבר בשעות הלילה על כל הכרוך בכך אינו חלק ממחקר בוטני אלא עסקי סמים.

בין שהמשיב היה "קבלן משנה" ובין שהיה שותף מלא, מהטלפון הסלולרי שלו, שבו קיים קוד אישי, עולה פעילות ענפה בצירוף מקרים נדיר לפעילות חקלאית בחוות הסמים.

מעצרו של המשיב משבש ומונע את הפעילות של חוות הסמים בגנב ומבהיר את המדיניות האכיפתית הנוגעת למלחמה בפעילות זו.

בחנתי את החלופה המוצעת. לא התרשמתי ממידת האחריות ומהיכולת לפקח על המשיב, שעשה לילותיו כימים ועשה ככל העולה על רוחו. ולא ראיתי לא במפקחים ולא במיקום 'מעצר הבית' ככאלו העשויים לשמש חלופה הולמת. גם בריחתו של המשיב מהשוטרים וגם התנהלותו בחקירה מלמדות על כך שאין ליתן בו האמון שלא יפעל לרווחים קלים הקשורים בעולם הסמים, בגידולם ובמיקומם המתחדש לנוכח הקלות שבה אפשר לגדלם גם בהיותו ב'מעצר בית'.

נתתי דעתי גם לגילו של המשיב, שהוא גיל צעיר אך בוגר מספיק כדי להיות קשור בגידול סמים. יש עבירות המתאפיינות בפעילות של צעירים - פעילות בשעות ליל במאמץ גופני, בתחכום, בצוותא חדא ובטשטוש ראיות. כסף קל של סמים

בשטחי הנגב הנרחבים הוא פיתוי לצעירים, והעבר הנקי וגילם הצעיר אינם שיקול מכריע בבחינת המסוכנות. אין המדובר בהחזקת סם מתוך סקרנות נעורים אלא בגידול סמים מסוכנים. המדיניות השיפוטית מחייבת אמירה ברורה במחוז דרום לבל יהפוך הנגב ספק הסמים למרכז הארץ בהעדר יכולת אכיפה של ממש.

שקלתי אם להורות על הגשת תסקיר, ואולם בנסיבות הכוללות העדר חלופה לא ראיתי לנכון להכביד על שירות המבחן, משום שהגעתי למסקנה שהמשיב מתוכם ומסוכן ומסתיר יותר משהצליחה הרשות החוקרת לגלות, ואין כל דרך לאיין מסוכנות זו בלתי אם מעצרו.

המשיב לא חשף פרטים הנוגעים לאחר שהיה עימו. אחר זה אינו זר למשיב. מעצרו של המשיב עד תום ההליכים עשוי למנוע אף מהאחר להסתכן בהמשך פעילות בתחום.

כיוון שקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מסוכנות סטטוטורית ולנוכח כל האמור אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום, י"ט באב התשפ"ב, 16 באוגוסט 2022, במעמד הנוכחים.

אריה דורני-דורון, שופט